

II. IBUSZ-Bükki Kupa

A sok hibát hozó akadályhajtás
után Bárdos nyerte az összetettet
 Lovassport

Két említésre méltó esemény történt vasárnap az akadályhajtás előtt és közvetlenül a megkezdése után.

Az egyik: soha nem látott vehemenciával vetették magukat az állatorvosi vizsgálatba a honi és a nemzetközi tisztségviselők és orvosok. Közel két órán keresztül vizslatták nagy szigorúsággal a lovakat, azok sántaságát. Az egyébként teljesen jogos és érthető aktus során mindössze egyszer húzta össze a szemöldökét a svájci Dubey úr, a FEI kiküldöttje. Akkor, amikor Krizsán ostorhegyesét vezették elé. Való igaz, nem volt teljesen tiszta a ló, ám ennek is van magyarázata. A szombati maratonhajtás során ugyanis leesett az állat egyik patkója, ma reggel vasalták újra, érthető volt hát, hogy szorított még az új „cipő”.

A másik, a közvetlenül az akadályhajtás kezdete utáni esemény volt, hogy a startert (ő indítja el a lovakat) leváltották. Kétszeri elmagyarázásra sem volt képes megoldani a következő komplikált feladatot: amikor az első két ló feje áthalad a rajtvonalon, le kell (kellett volna) csapnia a zászlót. Nem sikerült megoldania, jogos sors várt rá — leváltották...

Akkor kezdődjék a hajtás. A rendezők úgy döntöttek, hogy a szokásos 30 centi helyett 40-et hagynak rá, vagyis ennyivel szélesebbre tették a kapukat, mint a kocsik nyomtávja. Ennek oka az volt, hogy a szombati „özönvíz” mélyé, csúszóssá tette a pályát, no meg az is szerepet játszott a döntésben, hogy a pénzükért hadd szórakozzák ki magukat a lelátókat majd színtültig megtöltő nézők.

Régen írtunk már ilyesmit, de most meg kell tennünk. Arról van szó, hogy a meg-

szokott és hagyományosan magas színvonalú „gálaműsor” ezúttal elmaradt. Legjobbaink sorra hibáztak a nehéz vonalvezetésűnek nem mondható, 300 méter hosszú pályán. Bárdos is, Juhász is, Krizsán is (tehát a három élen álló sportoló) vert egy-egy labdát. Csupán Bozsik (ő háromszor is), Fintha, Sipos és a csehszlovák „vendégművész” ment végig hibátlanul az akadályok között, így ők kerültek az elődöntőbe, ahol Kocman már vert, így a végső csatára a már említett három magyar áll rajthoz. Bozsikon már akkor látszott, hogy nyerni akar — és fog is —, amikor lovai-val „bespriccelt” a pályára. Lendülete később sem csökkent, labdához nem ért, így hibátlanul és a legjobb idővel szerezte meg az utolsó versenynap győzelmét. Nem szabad szó nélkül elmenni a szülőfalvában tán kissé mostohán-méltatlanul kezelt Sipos mellett, és az új fogatot próbáló Fintha mellett sem. Ismét bebizonyították, hogy „valami” van a kezükben.

Új szakasz kezdődik változott hajtóink életében. A versenyek után a felkészülés finise következik. A közös gyakorlás színhelye ezúttal Tápiószentmárton lesz, ahol érdemes lesz egy jó kis akadálypályát is építeni, hiszen ily sok verőhibát nem engedhetünk meg magunknak a VB-n az ascoti parkban.

Az akadályhajtás végeredménye: 1. Bozsik (Tápiószentmárton) 0 — 68 (a döntőben), 2. Fintha (Hortobágy) 5 — 73 (a döntőben), 3. Sipos (Dömsöd) 5 — 82 (a döntőben), 4. Kocman (csehszlovák) 5 (az elődöntőben), 5. Bálint (Kiskunfélegyháza) 1 (az alappályán). A 6—10. helyen ötös holtverseny volt. **Az összetett végeredmény:** 1. Bárdos (Szilvásvár) 85, 2. Juhász (Kiskunfélegyháza) 102, 3. Krizsán (Mezőhegyes) 105, 4. Bozsik 106, 5. Sipos 119, 6. Kocman 136.